SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 65. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 6, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 6-го КВІТНЯ 1995 р. Ч. 65. РІК CII.

О. МОРОЗ ЗУСТРІВСЯ З В. ПЕРРІ

Київ(УНІАР). — Тут у п'ятницю, 31-го березня, голова Верховної Ради України Олександер Мороз зустрівся з секретарем оборони ЗСА Вілліямом Перрі, керівником американської військової делеґації, що відвідала Україну з метою обговорення питань виконання двосторонніх угод, пов'язаних з ядерним роззброєнням, проблем конверсії та соціяльного захисту військовослужбовців. У складі делеґації: ґенерал-майор Пол Джон Керн, головний військовий асистент секретаря оборони Роберт Голс, заступники секретаря оборони Ештон Картер, Елізабет Шервуд, Сузен Коґ, Ґеррі Даффі.

У зустрічі голови Верховної Ради з секретарем оборони ЗСА з української сторони взяли участь: заступник міністра закордонних справ Костянтин Грищенко, голова Комісії Верховної Ради з питань оборони і державної безпеки Володимир Мухін, члени комісії народні депутати України Олег Чорноусенко та Олександер Скипальський. Учасники зустрічі переглянули обсяги фінансової допомоги Україні на демонтаж ядерних ракет та на будівництво житла для військовослужбовців ракетних військ, що виходять в резерву. У межах програми "Партнерство для миру" на травень цього року заплановані спільні навчання українських і американських військових на терені Прикарпатської військової округи.

Секретар оборони ЗСА висловив намір сприяти Україні в поширенні доступу до ринку комерційних летунських перевезень та запуску космічних апаратів. Українсько-американська співпраця в майбутньому не обмежуватиметься лише процесом ядерного роззброєння, а й включатиме безпеку в галузі звичайних озброєнь, миротворчих програмах і в сфері економіки, зазначив В. Перрі.

Перед вилетом американської делеґації до ЗСА 1-го квітня на летовищі в Борисполі відбулася пресова конференція, присвячена підсумкам цієї зустрічі. Міністер оборони України Валерій Шмаров повідомив, що сторони обговорили напрямки військової співпраці на 1995 рік, які передбачають 51 акцію. Обидва керівники відвідали ракетну дивізію у Первомайському, де спостерігали за зняттям ракети РС-19 з бойового чергування.

В рамках цієї офіційної візити відбулися також зустрічі підприємців України й Америки. Американську делеґацію підприємців представляла президент та головний директор Міжнародної інвестиційної корпорації Рут Гаркін. Вона зазначила, що під час переговорів особливу увагу звернено на комерційну діяльність у галузі конверсії. Під час пресової конференції Р. Гаркін підписала документ про надання ґренту в сумі 16 міл. дол. для утилізації боєзарядів.

В. Перрі зазначив, що це його четверта візита в Україну і, на його думку, з кожною візитою українсько-американська дружба посилюється. На запитання щодо поширення НАТО В. Перрі відповів, що НАТО є реґіоном безпеки і стабільности в Европі і його не варто механічно поширювати, треба співпрацювати в рамках програми "Партнерство для миру".

Делеґація Адміністрації Президента України відвідала УВУ

Мюнхен, Німеччина (УВУ). — У п'ятницю, 31-го березня, в Українській Вільний Університет в Мюнхені, Німеччина, прибула численна урядова делеґація (16 осіб), до складу якої входили працівники Адміністрації Президента України Леоніда Кучми. Делеґація прибула в Німеччину на запрошення політично-наукової Фундації ім. Конрада Аденауера, яка останнім часом ставить собі за мету допомогу українській державі в різних галузях. Відвідини УВУ входили в офіційну програму візити українських гостей.

Проректор УВУ проф. д-р Григорій Васькович ознайомив присутніх з історією і традиціями цієї вищої навчально-наукової інституції української діяспори.

Радник Президента України Анатолій Гальчинський у короткому виступі, подякувавши за гостинність УВУ, підкреслив його важливу ролю в процесі єднання України з країнами Заходу. Він коротко охарактеризував теперішню політично-економічну ситуацію в Україні, наголосивши на тому, що молода держава вже переборола найнижчу точку кризи і в даний час є зміни на краще. Особливої ваги Адміністрація Президента України надає проведенню широкомасштабної земельної реформи, включаючи і приватизацію землі, а також здійснення закону про владу, ініціятором якого був Президент України Л. Кучма. Щодо українського парляменту, А. Гальчинський був небагатослівним: всі разом мусимо вчитися дипломатичности, зауважив він.

Декан факультету права і суспільно-економічних наук проф. д-р Зиновій Соколюк розповів про теперішні справи в УВУ, про випрацювання концепції, яка повинна поєднувати традиції з найновішими потребами української, українсько-німецьких взаємин. До речі, до справи створення концепції причетний весь теперішній склад УВУ.

Проф. З. Соколюк передав керівникові делеґації, референтові Президента України Олександрові Баранову, копію листа ректора УВУ проф. д-ра Романа Дражньовського з офіційним запрошенням взяти патронат над святкуванням двох ювілеїв УВУ — 50-річчя з часу перебування у Мюнхені та 75-річчя з часу заснування у Відні, а також прибути на святкування у листопаді ц. р. у Баварію.

О. Баранов представив усіх членів делеґації, розповів про завдання, які ставлять перед собою співробітники Адміністрації Президента в Німеччині. Окрема вдячність УВУ за збереження тяглости окремих наукових шкіл, а також за різнобічну допомогу Україні в підготові спеціялістів для науки і вищої школи.

Перед присутніми в ході доброзичливої дискусії виступив ґенеральний консул України у Мюнхені Григорій Хоружий. Він поділився власними думками щодо теперішнього і майбутнього УВУ, наголосивши на важливості поширення українського інформаційного простору, посилення тієї ділянки наукових дослідів УВУ, які торкаються українсько-німецьких взаємин.

Члени делеґації отримали інформаційні матеріяли про УВУ та Фундацію УВУ в ЗСА, яку очолює проф. д-р Петро Гой, а також видання університету різних років.

В. ЖИЛА У СПИСКУ ПОЧЕСНИХ КОЗАКІВ

Білгород-Дністровський (Б. У.). — Тут у неділю, 15-го грудня 1994 року, зареєстровано Буджацьке Січове Козацьке Військо. На освячення хоругви приїхали з Києва гетьман Мулява і головний отаман Сагайдак. Бориса Устименка обрано суддею і він порадив у список почесних козаків записати Володимира Жилу.

Демократична преса України створила свою асоціяцію

Київ (УНІАР). — Тут у неділю, 2-го квітня, відбулися установчі збори Асоціяції реґіональної демократичної преси України, створеної з ініціятиви Народного Руху України. Головував Вячеслав Чорновіл.

У деклярації, ухваленій на зборах, сказано, що асоціяція створюється під егідою Міжнародної пресової фундації ім. Василя Симоненка на засадах спільної політичної лінії та єдности позицій щодо чільних проблем суспільного життя, узгодженої підтримки кандидатів під час усіх виборчих кампаній, взаємної підтримки та захисту журналістів.

Базовим виданням асоціяції є газета "Час-Тайм". Асоціяція поставила за мету підтримувати курс на зміцнення української державности та демократії, проведення глибоких економічних і політичних реформ.

Ірак не дозволяє на зустріч з ув'язненими американцями

Багдад, Ірак. — В понеділок і вівторок, 3-го і 4-го квітня, польський дипломат Ришард Кристосік докладав усіх зусиль, щоб зустрітися з ув'язненими в іракській тюрмі американцями — 41-річним Дейвидом Делиберті з Фльориди і 39-річним Вілліямом Барлуном з Айови. Цей гуманістичний намір так і залишився нездійсненим через непоступливість іракської влади.

Як відомо, Польща репрезентує інтереси З'єднаних Стейтів Америки в Іраку. Вашінґтон з ним не має дипломатичних взаємин з часу окупації Іракцями Кувайту в 1990 році.

Згадані амеруиканці перебували у службовому відрядженні в Кувайті і якимось чином потрапили на іракську територію, нібито просто заблудили. Іракський суд засудив кожного з них до восьми років тюрми за незаконний перехід кордону.

Іракські урядовці не дозволяють передавати ув'язненим американцям воду, харчі, лікарства і газети.

В інтерв'ю англомовний урядовій багдадській газеті „Багдад Обзервер" віцепрезидент Іраку Таґа Ясін Рамадан сказав, що даремно його країну звинувачують у "жорстокому реченцеві", адже ж кожна держава охороняє свої кордони і має відповідні закони. Іракський керівник підкреслив, що уряд не має наміру в найближчий час переглядати справу двох ув'язнених американців.

Г. Мубарак перебуває в ЗСА

Вашінґтон. — У понеділок, 3-го квітня, президент Єгипту Госні Мубарак, який перебуває у З'єднаних Стейтах Америки з триденною візитою, мав зустріч з групою сенаторів.

Аґентство Ассошіейтед Пресс, коментуючи цю подію, висловило певність, що єгипетський керівник заручиться підтримкою американських законодавців в ділянці допомоги для Єгипту, яка становить 2.2 біл. дол. річно. Хоч Конґрес ЗСА проголосив свою метою зменшення федерального бюджету, це не буде причиною для скасування допомоги єгиптянам, оскільки Єгипет продовжує відігравати важливу ролю в мирному діялозі між Ізраїлем і арабськими країнами.

Як відомо, з початком цього року виникло деяке напруження в єгипетсько-ізраїльських стосунках. Воно було спричинене тим, що Єгипет вимагав, щоб Ізраїль відкрив для міжнародної інспекції свої ядерні об'єкти. У випадку відмови Єгипет погрожував заблокувати продовження чинности договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

Однак в останній час Каїр виявляє готовість до компромісів. Однією з цілей приїзду президента Г. Мубарака до Вашінґтону є з'ясування процедури переговорів з Ізраїлем, під час яких обмінуються проголошенням Близького Сходу без'ядерною зоною.

Ізраїльтяни дотепер не підтверджували, але й не заперечували, що вони вже мають власний ядерний потенціял. Таке двосте наставлення Ізраїль використовує як чинник стримування його потенційних арабських противників.

У зустрічі з Г. Мубараком взяли участь сенатори-республіканці Міч МекКонел і Генк Бравн, демократка Даєн Файнстайн та інші.

ПАРЛЯМЕНТ УКРАЇНИ ВИСЛОВИВ НЕДОВІР'Я УРЯДОВІ

Київ (Р.Р.). — Тут у вівторок, 4-го квітня, Верховна Рада України розглядала важливі питання, тому на початку сесії депутати ухвалили передавати по радіо працю засідання в повному обсязі. Перші два тижні квітня депутати працюватимуть на пленарних засіданнях, пізніше з 18 до 21-го квітня в постійних комісіях, а з 25 до 28-го квітня знову на пленарних засіданнях.

В цей день депутати задовольнили подання Президента України Леоніда Кучми про звільнення Віталія Масола з посади прем'єр-міністра і висловили недовір'я Кабінетові Міністрів України, ухваливши 292-ма голосами постанову про резиґнацію Уряду в повному складі. Окремим рішенням Кабінетові Міністрів доручено продовжувати працю до зформування нового Уряду.

Перед цим депутати заслухали щорічну доповідь Президента Л.Кучми, інформацію Уряду про виконання постанови Верховної Ради з 21-го березня 1995 року з приводу незадовільного соціяльного захисту населення у зв'язку з підвищенням тарифів на житлово-комунальні послуги і звіт Кабінету Міністрів за 1994 рік. В результаті, на пропозицію трьох постійних комісій, працю Кабінету Міністрів у сфері соціяльно-економічного розвитку визнано незадовільною і висловлено недовір'я всьому Урядові та ухвалено рішення, що це тягне за собою його резиґнацію на підставі статті 117 конституції України.

Коментуючи рішення парляменту, голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл сказав: "Уряд фактично був у відставці після заяви В.Масола про вихід на пенсію. Праві у Верховній Раді просто затвердили існуючий стан справ, водночас сподіваючись на те, що Президент скористається можливістю зформувати команду для здійснення своєї програми. Цей Уряд був занадто строкатий". Чорновіл вважає, що Президент не поспішатиме з формуванням нового Уряду, намагаючись пов'язати цей процес з ухваленням закону про владу.

Віцепрем'єр-міністер Ігор Мітюков зазначив, що Урядові в резиґнації працюватиметься легше, бо відпаде необхідність звітувати перед депутатами. За його словами, Уряд у резиґнації може працювати довго — півроку, рік. Нинішній склад Верховної Ради, на думку Мітюкова, не здатний зформувати новий Уряд.

Депутат Верховної Ради Іван Плющ, коментуючи доповідь Президента в парляменті, зауважив, що вона торкалася лише збільшення бюджетних витрат на утримання центральних виконавчих структур. Замість скорочення апарату Кабінету Міністрів запропоновано його збільшення,"де ж тут реформаторські дії?". Незрозумілим, на думку І. Плюща залишається питання, з чиєї ініціятиви відбулася резиґнація Уряду: парляменту чи Президента? Плющ сумнівається у можливості фомування нової діездатної урядової групи.

Віцепрем'єр-міністер Сергій Осика сказав, що економічна ситуація в Україні дуже складна і, в багатьох моментах, навіть драматична, про що чітко сказано в доповіді Президента.

Голова секретаріяту КУН Генадій Сіренко зазначив, що Уряд був переважно із старих комуністичних структур і не змінювався при змінах прем'єр-міністрів. Він нездатний вивести державу з глибокої кризи, "тому потрібно відправити у резиґнацію не лише Уряд, але і його апарат".

Секретар Ради національної безпеки при Президенті України Володимир Горбулін, радник Президента вважає, що резиґнація Уряду дасть змогу Президентові вирішити кадрові питання та здійснити корекцію курсу реформ. На думку Горбуліна, ситуація в Україні дуже складна, але стабільна.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ Латвії Ґунтіс Ульманіс повідомив на пресовій конференції в Ризі, що він не поїде 9-го травня в Москву на відзначення 50-річчя закінчення Другої світової війни. Президент Ґ. Ульманіс сказав, що президенти Литви та Естонії також не поїдуть до Москви. Причиною відмови є та обставина, що Росія святкуватиме так званий День Побєди, тобто власне свято, день премоги завойовницької держави, яка після війни окупувала прибалтійські республіки і встановила там тоталітарний совєтський режим, докорінно знищивши свободу і демократію.

МОСКОВСЬКА газета „Ізвєстія" повідомила, що до діяльности буддійської секти „Аум Шінрікіо" в Росії „безпосередньо причетний секретар Ради безпеки Російської Федерації Олеґ Лобов". Саме Росія є єдиною країною, де секта діяла в умовинах абсолютної волі, ще й користувалася активним сприянням з боку високих урядовців. „Москва виявилася втягненою у дуже брудну історію з тяжкими наслідками, від яких треба буде довго відмиватися",— підкреслює газета. Колишній віцепрезидент Рсії Александр Руцкой сказав в інтерв'ю для японської телевізії, що у свій час він, згідно з вказівкою президента Бориса Єльцина, особисто зустрічався з керівником „Аум Шінрікіо" Асагарою.

ПІВНІЧНОКОРЕЙСЬКЕ інформаційне аґенство ЦТАК оприлюднило урядову заяву з приводу продажу Францією зброї для Південної Кореї. Дії Франції у цій заяві трактуються як „злочинні акції з метою дістати економічну вигоду від нагнітання напруження і роздмухування воєнної психози на Корейському півострові". ЦТАК стверджує, що Франція вже продала для Сеулю понад 190 ракет „Містраль" для військової фльоти, а в найближчі 10 років має намір передати Південній Кореї ракетні комплекси для кораблів на суму 400 міл. дол.

МОСКОВСЬКА газета „Комсомольская Правда" пише, що, згідно з даними міністерства внутрішніх справ Російської Федерації, в 1994 році у країні 14,000 жінок убили і 54,000 тяжко поранили їхні власні чоловіки. А опитування, проведене „Радіо Росії", засвідчило, що 13 відсотків чоловіків у Росії зазнають фізичних знущань від своїх жінок, і 23 відсотки жінок — від своїх чоловіків. Іншими словами, майже кожен четвертий чоловік у Росії б'є свою жінку. І ще один статистичний факт: в 1994 році жінки були ініціяторами у 80 відсотках випадків розлучень у Російській Федерації.

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ в Ґазі стався вибух у житловому будинку, у висліді вісім осіб загинуло і щонайменше 30 поранено. У числі вбитих є Гафез Кахіль, один з керівників екстремістичної організації Гамас. Представники палестинської автономії повідомили, що вибух стався у мешканні терористів під час чергового виготовлення ними бомб. Гамас у своїй листівці звинуватила у смерті Г. Кахіля „арафатівських колябораціоністів і сіоністів".

В АМЕРИЦІ

ЗДАЮЧИ СОБІ СПРАВУ з того, що існує можливість комплікацій, а то й цілковитого відкинення заключної точки республіканського „Контракту з Америкою"— зменшення податків, спікер Палати Репрезентантів Нют Ґінґріч вирішив піти на компроміс. Найбільша загроза була таки від самих республіканців, які вимагали запевнення, що не буде жодних зменшень податків без намагань зменшити державний дефіцит і що Конґрес не спішитиме пропонованi зменшення податків перетворити негайно в закон. Але на думку критиків, це тільки обіцянка, яка не зобов'язує та не має в основному підтримки такої важливої інстанції, як Комісії способів і засобів.

В АЛЕКСАНДРІЇ, ВА., минулого понеділка, 3-го квітня, лава присяжних у федеральному суді визнала винним у крадіжі грошей та використанні їх для особистих потреб Вілліяма Арамоні, колишнього президента відомої доброчинної організації „Юнайтед Вей оф Амеріка". В. Арамоні оскаржено у витраті понад 600,000 дол. з фондів згаданої доброчинної організації. В. Арамоні загрожує ув'язнення та сотні тисяч долярів кари. Адвокат підсудного Вілліям Моффітт віддразу зазначив, що буде вносити відклик. Ця афера дуже підірвала авторитет і пошкодила діяльності доброчинних організацій.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА БІЛЛА КЛІНТОНА призначив пенсіонера генерала Джана Суволла,спеціяльним військовим дорадником у допомозі злучити збройні сили боснійських мусулманів із збройними силами боснійських хорватів. Секретар Державного департаменту Воррен Кристофер і секретар Департаменту оборони Вілліям Перрі повідомили про це у понеділок, 3-го квітня, та підкреслили, що цей крок зумовлений конечністю зрушити застій у створенні федерації між боснійцями домінуючим урядом і хорватським населенням країни.

ПЕРЕБУВАЮЧИ ЦИМИ ДНЯМИ у Вашінґтоні, англійський прем'єр-міністер Джан Мейджорс намагався применшити, а то й зовсім відкинути, припущення, що між Англією та ЗСА існують будь-які непорозуміння з приводу Північної Ірляндії. Відвідуючи Державний департамент, Пентагон і Конґрес, Дж. Мейджорс зазначив, що головна ціль його відвідин є здобути у Вашінґтоні підтримку для політики президента Б. Клінтона щодо дальшого затримання міжнародного ембарґо зброї до Боснії.

І. Хомко переобраний головою Пассейської Округи УНС

Пассейк, Н. Дж. — На Річних загальних зборах Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Пассейку, Клифтону і Ратерфорду, Н. Дж., які відбулися в Українській Централі в Пассейку в суботу 4-го березня. Іван Хомко був переобраний головою Округи.

До Управи на цих зборах були вибрані: Григорій Клименко — заступник голови, Василь Марущак — секретар, Юліян Котляр — касир, Василь Гаргай — організаційний референт; вільні члени: інж. Володимир Дячук, Ева Романюк і Михайло Чабан; Контрольна комісія — Варвара Тижбір — голова, Володимир Олійник і Ґеодор Москаль — члени.

Збори відкрив голова І. Хомко та привітав всіх учасників і предсідника УНСоюзу Уляну Дячук.

На голову зборів вибрано Є. Котляра, а на секретаря В. Марущака. Протокол з попередніх зборів відчитав секретар В. Марущак.

Звіти Управи започаткував І. Хомко. Він сказав, що всі Річних зборів Округи всі були захоплені відсвяткуванням 100-ліття УНСоюзу великим концертом в Карнеґі Голл в Ню Йорку. Це була для нас велика подія і ми також вже підготовлялися до Конвенції УНСоюзу, яка відбулася в травні 1994 року в Піттсбурґу.

Також В. Марущак і І. Хомко брали участь у святкуванні 100-ліття УНСоюзу Окружного Комітету УНС Округи Ню Йорк.

І. Хомко

Чотири Округи Ню Джерзі відсвяткували 100-ліття УНСоюзу в неділю, 16-го жовтня 1994 року в УНДомі в Джерзі Сіті, Н. Дж., мистецькою програмою і бенкетом. Від Округи взяли участь 36 осіб. І. Хомко подякував організаціям Пассейку за участь.

В організаційних нарадах в Головній Канцеларії з Округи взяли участь чотири особи — І. Хомко, Г. Клименко, В. Тижбір і В. Марущак. І. Хомко подякував В. Біликові, голові Округи Джерзі Сиді, який вложив багато праці для ювілею, і предсідникові УНС У. Дячук, яка причинилася до успіху свята.

Округа виконала свою квоту на 86 відсотків.

Ю. Котляр зорганізував 19 нових членів, І. Хомко — два і Г. Клименко — одного. І. Хомко закликав усіх до організування нових членів.

Короткі звіти склали секретар округи В. Марущак, Г. Клименко і інші члени Управи, касир Ю. Котляр подав стан каси на день зборів — 859.44 дол.

Від Контрольної комісії здала звіт В. Тижбір і запропонувала уділити абсолюторію Управі, що зроблено одноголосно. Після вибору Управи голова зборів Ю. Котляр попросив до слова У. Дячук. У. Дячук подякувала всім організаторам за їх успішну працю, яка забезпечила Окрузі третє місце поміж всіми округами в УНСоюзі. Подякувала за так чисельну участь у всіх відзначеннях 100-ліття нашої установи. Пригадала опісля про внесення проханнь про стипендії та про зміни заплати за перебування на Союзівці, що робить її доступною для всіх наших членів.

Відбулася дискусія, в якій забирали слово Роман Микита, Ростислав Галабурда, І. Хомко, І. Бліха. В. Тижбір, Ю. Котляр, В. Марущак і інші. У висліді дискусії рішено вступити в члени Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК). На пресовий Фонд „Свободи" з каси Округи виплачено 50 дол. і члени зложили 90 дол., разом 140 дол.

Плян праці залишено Управі. Збори закінчено відспіванням національного гимну.

Після закінчення зборів учасники нарад ще довго вели розмови і обмінювалися думками про союзове і громадське життя, при смачній перекусці, яку приготовила В. Тижбір.

Київ (УНІАР). — Сюди у середу, 5-го квітня , прибув верховний комішенер Наради з безпеки і співробітництва в Европі (НБСЕ) з питань національних меншин Макс Ван Дер Стуль з пляновими відвідинами. У столиці України він зустрівся з міністром закордонних справ Генадієм Удовенком, який поінформував гостя щодо останніх рішень Верховної Ради щодо скасування президентури та конституції Криму і розповів про основні засади щорічної доповіді Президена України Леоніда Кучми в парляменті. Макс Ван Дер Стул має намір відвідати Крим з метою підготувати рекомендації щодо виходу з кримської кризи.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00. Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Майбутнє — як у дзеркалі

Хто хоче заглянути у власне майбутнє, не конче мусить звертатися до ворожок чи астрологів. Підіть у школу, подивіться, що і як вивчають ваші діти та внуки. Якщо важливі, корисні для розуму і душі, для самостійного життя та праці предмети, і мають при цьому доброзичливих і вимогливих, а головне — кваліфікованих учителів, то знайте, що ваше добре майбутнє є запевнене.

У тій же мірі діти віддзеркалюють майбутнє всієї країни. Саме тому час від часу здіймається чергова суспільна дискусія з приводу якости існуючої освітньої системи, шкільних програм, взагалі стану справ у шкільництві, особливо в ділянці середньої освіти.

Школа з її проблемами є одним з теренів, де точиться боротьба між демократами і республіканцями. Згадаймо, як декілька років тому президент Джорд Буш закликав конґресменів і сенаторів узаконити фінансову допомогу на освіту дітей з незаможних родин, щоб і вони могли вибирати собі школу — публічну чи приватну, світську чи релігійну. Чого тільки не наговорили тоді демократи, а найбільше Едвард Кеннеді, відхиляючи той законопроєкт! Що республіканці мають намір з державної каси субсидіювати приватні школи, що Дж. Буш у такий спосіб підштовхує батьків, щоб вони, за державні гроші, вибирали релігійну, а не світську школу, що Дж. Буш і республіканці ведуть справу до зруйнування системи державних шкіл.

Щось незрозуміле було в тих звинуваченнях. Чому так завзято Кеннеді, Меценбавн, десятки інших законодавців-демократів виступають на захист публічних шкіл, коли вони самі вчилися і їхні діти та внуки вчаться у приватних школах? Відповідь треба шукати у міжпартійній боротьбі.Колись „Волл Стріт Джорнал" писала, що добру третину делеґатів крайових з'їздів Демократичної партії складають члени Американської асоціяції вчителів — однієї з найбільших у країні профспілок державних службовців. А ця публіка не респектує слова „приватний".

Ні на Бушеві, ні на Кеннеді не стало. Цими днями Роберт Дол, лідер сенатської республіканської більшости, запропонував скасувати чотири департаменти і серед них — департамент освіти. Він цей департамент зарахував до „найбільш непродуктитвних, обтяжливих і шкідливих". Р. Дол є певний, що департамент освіти „став закладником профспілки вчителів, веде систему до занепаду, позбавляє родичів та місцеві шкільні ради дійсної сили". Що він мав на увазі, вживаючи оці слова — „дійсна сила"?

Найбільшою наукою, яку наша країна може передати решті світу, є свобода підприємництва. Америка заснована на конкуренції ідей і людей. І якою жорсткою та конкуренція не була б, вона передбачає чесність сторін. Тоді вона дає людській особистості, а значить і спільноті, дійсну силу, щоб належним чином прийняти виклик майбутнього. Протягом декількох десятиріч демократична більшість у Конґресі призвичаювала американців до думки, що державні чиновники, дивлячись на справу зверху, з Вашінґтону, без усякої там конкуренції ґенеруватимуть найпрогресивніші ідеї. Й от в освіті урядові бюрократи доґенерувалися до того, що, згідно з вислідами спеціяльного дослідження, 90 відсотків американських школярів виказали знання, нижчі від світового учнівського рівня. А нюйоркське міське бюро шкільної освіти змушене — і це видається за нову ідею!— засновувати так звані „дисциплінарні школи" для учнів, які замість книжок у течках приносять до школи револьвери і наркотики.Оце і є єдиним результатом палкої любовіи Асоціяції вчителів до публічних шкіл.

Конкуренція — не мед, але її нема чим заступити, і батьки повинні мати право і практичну можливість вибирати школу. Ніхто не сперечається, можуть і повинні бути ефективними і публічні школи, однак такими вони ніколи не стануть поза чесною конкуренцією з приватними.В Америці, слава Богу, суспільне життя не ділиться на „мудрий центр" і „відсталу провінцію".В освіті також не тяжіє над усім єдина державна система, кожен стейт має свої засади, свої методи, свою відповідальність за завтрішній день, але тільки напружене ідейне суперництво дозволяє цей день передбачити.

Чи вдасться Р. Долові переконати законодавців, що з тих чотирьох вищезгаданих департаментів стільки користі, як з цапа молока? Дуже в цьому сумніваємося. Коли республіканці, намагаючись обійтися без вашінґтонської бюрократії, запропонували передати федеральні фонди на шкільні сніданки стейтовим управам, демократи здійняли ґвалт: республіканці хочуть залишити дітей голодними! Мовляв, нагодувати їх можемо тільки ми. Чи ж не соціялістичне розуміння справи?

Ярослав Гайвас

ЧИ НАСТАВ ПЕРЕЛОМНИЙ МОМЕНТ?

I

Почалося все так несподівано 24-го серпня 1991 року, а опісля закінчилося таким тріюмфальним акордом 1-го грудня того ж року. Але люди, які опинилися на чолі українського народу, не розуміли глибини фактів, що сталися, і шансів, які ті факти створили. Замість іти курсом, що його визначили ті два факти, почалися зволікання, сумніви, хитання, і національна хвиля, яка осягнула такі несподівані висоти, почала спадати. Залишилися надії, замість нових фактів, надії поволі марніли, аж прийшли вибори Президента 1994 року. І знову спалахнули надії, бо прийшли нові люди, а це був єдиний та останній рахунок.

З того часу минули довгі місяці і нічого не ставалося. Але були познаки, що щось робиться. Нові люди на чолі з новим Президентом зійшли на твердий реальний ґрунт, не потішали рожевими надіями, але намагалися посуватися вперед. Як завжди, все починається від людей. І тому ключевим питанням було: чи вдалося Президентові дібрати собі добрих співробітників? Бо те, що було перед тим, виглядало на велике непорозуміння. Ілюстрацією того стану було найближче оточення Президента Кравчука, його дорадники, так звана адміністрація Президента. Що ті люди репрезентували, які нові ідеї вони вносили, за які цінності вони будуть змагатися навіть коштом своїх кар'єр — небагато про це можна було сказати. Але зате багато можна було сказати про найвищий екзекутивний державний орган — Кабінет Міністрів. Міністрів було багато, але між ними тільки декілька прізвищ, що про щось говорили. Та чомусь такі люди не довго затримувалися на своїх постах. Вони відходили чи Президент усував їх, але чому? Не було на це виразної відповіді. А вже прем'єри Кабінету Міністрів були не абиякою несподіванкою. Щодо Фокіна, то майже від перших днів його прем'єрства стали голосними вимоги, щоб його усунути. Та це не помагало. Аж на кінець він сам і ті, що стояли за його спиною, самі себе „вимаиврували". Але від того, що загрожувало статися після цього, людям терпла шкіра: заступником прем'єра став одеський комуніст Петро Симоненко і по Києву пішли вістки, що його Президент Кравчук приготовляє на прем'єра міністрів і голову кабінету. Але, на щастя, цього не сталося. Несподівано Президент Кравчук призначив прем'єром Леоніда Кучму, що був депутатом Верховної Ради, але якось ніхто не пригадував собі, щоб чув колись його виступ у Верховній Раді. Одначе громадяни прийняли його добре, він же був керівником чи не найпотужнішого виробничого комплексу в Україні. Верховна Рада ухвалила йому великі повновласті і він їх прийняв, хоч вони були тільки на півроку. Та незабаром пішли чутки, що між двома Леонідами зростають розходження. А коли пройшли півроку і прем'єр Кучма зажадав продовження повновластей, Президент Кравчук не підтримав його і Кучмі довелося відійти, а Президент Кравчук сам перебрав функцію Президента, а на виконуючого обов'язки прем'єра призначив Юхима Зв'ягільського, який напевно увійде в політичну історію України, як одне з найгірших рішень Президента Кравчука. Власне цей його крок був одним з тих, що провалили його у виборах.

Виглядає, що Президент Кучма має краще щастя, як його попередник у виборі співробітників. Насамперед з групою найближчих дорадників і помічників, так званою адміністрацією Президента. Від цього колективу залежить дуже багато. На жаль, в українському суспільстві немає таких силових груп, на які можна надійно опертися. Політичні партії, що мали цим бути, в найменшій мірі надаються на це. Тому не дивно, що з початку були сумніви, чи Президентові Кучмі вдасться таку групу довкруги себе створити. Тепер виглядає, що ця група є, і незле справляється зі своїми завданнями. Особливо її керівник Дмитро Табачник дає собі раду.

(Продовження буде)

Тетяна Неліна,
Київ

Захоплення і відданість

Над розкішною Пущею-Водицею сутеніло, неохоче накрапав дощик. Ми сиділи на лавочці під парасольками, чекаючи трамвая ч. 12. Вперше довге очікування не дратувало. Перехожі іноді здивовано позирали на нас. Що вони бачили? Двох звичайних жінок. Катерина читала напам'ять поезію. Я слухала. А десь тут, поряд з нами, була і третя жінка: це її вірші звучали на трамвайній зупинці у приміському лісі. Майже 50 літ їх ніхто не чув в Україні і не згадував. Наче й не існувало цих жіночих і мужніх рядків, наче й не жила на нашій страждениій землі ця дивовижно вродлива поетка, для якої незалежність рідного краю була над усе.

Раптом поряд загальмував вельосипед і ясноокe беззубе дівчатко промовило: „Здравствуйте!" А побачивши дещо здивовані погляди, додало, звертаючись до пані Катерини: „Вы же рассказывали нам на уроке об Олеге. И Павлика погладили по голове".

Справді, які ми неуважні, як же можна було не помітити це дівча: Катерина провела лекції, присвячені Ольжичу, у чотирьох клясах, а це учнів 120, не більше.

Дощ вирішив перепочити. І зав'язалася розмова, легка і невимушена, хоч дівчинка і перестрибувала з мови на мову. Другоклясниця запам'ятала, що Олег до 15 років жив тут, у Пущі-Водиці, що його батько — відомий поет Олександер Олесь, що знайшовся учнівський зошит Олега з української мови, що він боровся за вільну Україну, був ученим і поетом, що його знищили фашисти і де могила — ніхто не знає. Для першого знайомства, може, й не мало?

А познайомила дівчинку та її однoклясників з Олегом Ольжичем працівник Музею Літератури України Катерина Криворучко, яка й приїхала спеціяльно для цього в 104-ту школу.

Уже п'ятий рік, як вона досліджує творчість Ольжича і Теліги, цих мужніх поетів і борців, які пішли в небуття в розквіті сил і таланту. Перші публікації про них, перші фотографії вміщені в журналі „Україна" у 1989 році, стали якимсь знаменням в її житті, точкою відліку нового часу, поштовхом до великої праці, якій не видно кінця-краю. Перша згадка про Телігу у виставці музею, коли дехто боявся навіть вимовити вголос це ім'я; перші (мабуть, не тільки в Києві, а й в Україні) вечори, присвячені творчості загиблих поетів; пошуки архівних матеріялів зіставлення підій, скупих, поодиноких фактів свідчень і спогадів; вивчення зарубіжних видань; зустрічі з людьми, які знали Олега та Олену або чули про них від їхніх сучасників; підготовка публікацій; записи на радіо і телебаченні; вивчення на пам'ять десятків віршів... І найголовніше — виступи з розповіддю про незнані в Україні трагічні постаті видатних українців.

Ось географія її просвітницьких мандрівок лише цього року: Київщина (Ірпінь, Бровари, Яготин, Переяслав-Хмельницький), Черкащина (Черкаси, Умань, Бабанка), Тернопільщина (Крем'янець, Шумське, Ланівці), Одеса, Миколаїв, Луганське, Рівне. У Києві Катерину знають у десятках шкіл, навчальних і науково-дослідних інститутах, бібліотеках, де вона не раз розповідала ще й про творчість Василя Симоненка, Григора Тютюнника, Василя Стуса.

Які б не були слухачі: молодь чи люди старшого віку, мешканці гомінкої столиці чи маленького райцентру, „фізики" чи „лірики" — усі стихають, коли ця статечна жінка читає Ольжичеву поезію, яка й сьогодні на часі.

Може не всі зрозуміють кожний рядок, але дух віршів, бентежна думка, закладена в них, здатна і нині, через десятиліття після їх написання, сколихнути душу.

Якось у Миколаєві після однієї із зустрічей до київської гості підійшла жінка, щиро подякувала за незвичайний вечір, за чудову поезію і вибачилася, що вона, дочка репресованого українського письменника погано володіє рідною мовою. „Після сьогоднішнього вечора, після зустрічі з вами я вирішила вивчити українську мову. Я говоритиму тільки нею", — із сльозами на очах запевнила вона.

Катерина вірить, що в кожній авдиторії знайдеться така людина. І для цієї однієї людини вона ладна читати лекцію ввесь вечір, бо заприсяглася і перед собою, і перед світом, і перед Богом нести слово Олени Теліги та Олега Ольжича до своїх земляків. Вона переконана: це слово може зробити дуже, дуже багато.

Юрій Р. Рибак

ЩО МИ ЗНАЄМО ПРО БАВОВНУ

Ще кілька століть перед народженням Христа грецький історик Геродот, якого вважають батьком історії, на основі перських джерел писав, що в Індії „на дивних деревах росте вовна". Теофат — грецький філософ і природознавець — назвав „дерево з вовною" „ґоссипіон", від чого походить златинізована назва Gossy pium. А тому що на дереві „росте" вовна, німці прийняли назву Baumwolle і так дійшло до української назви „бавовна", для якої сирівцем є рослина бавовник з родини мальвових. Ця рослина сягає ще крейдового періоду землі, а її скам'янілі зразки 3 тисячі років тому знайдено у теперішньому Мехіко.

Насіння бавовни покрите волосками, біла, жовта, рожева і зелена барви яких не линяють на сонці і є прядильною сировиною. В Індії бавовняні тканини виробляли такої високої якости, що ціла людська одежа могла пройти крізь шлюбну обручку!.. Европейці краще запізналися з бавовною під час походу Олександра Македонського, коли на своє велике здивування зустріли військо противника у бавовняній одежі... З Малої Азії через Єгипет до Еспанії араби принесли бавовну і назвали її „кутен", від чого походить і англійська назва cotton. Китайці були звикли до шовку і тому бавовник став у них доволі пізньою культурною рослиною. Нині Китай поруч ЗСА є найбільшим продуцентом світу якраз бавовника. Цього року прийдеться світові платити більше за одежу, бо врожай бавовника підвів усі сподівання у Китаї, Індії і Пакістані, а в Америці ще чекають фармери на весняний дощ...

Від величини волосків і насіння бавовника залежить економічна вартість продукту бавовни та її застосування до особистого вжитку домашнього господарства та індустрії. І хто ж з нас не знає, що брокат, канву, флянелю, ґабардину, перкаль прядуть суцільно або частинно з бавовни?.. Її теж знаходимо у домашньому господарстві як подушки, простирала, рушники, килими. А що стається з короткими волосками бавовни, які не використовує текстилія? Вони є важливим джерелом продукції практично чистої целюльози, що вживається при виробі синтетичних волокон, плястичних речовин, вибухових матеріялів, фільму, паперу, ляків... У медицині відома вата, що є стерилізованою, абсорбуючою бавовною.

Майже повністю використовують насіння бавовника, бо лускою кормлять тварин, а з відчищеного зерна виробляють оливу до варення, приправи салатів, а також при виробництві мила, фарб і технічного мастила. Відходи з бавовняних виробів використовують у виробництві скла, целофану, ебоніту, алькоголю, оцтової кислоти і т.п. Зі старих і нових сторінок історії людства можна довідатися про велику ролю, яку відігравала бавовна у формуванні людського наставлення не тільки місцевого значення, але й ґльобального взаємного впливу. Довкілля тут економічне. Воно викликало постійно з одного боку запотребування споживачів, а з другого — заспокоєння ринку реакцією аґрарії та індустрії. Це переходило межі інтересів одиниць, провінцій і ставало всенародною справою. Це охоплювало інтереси цілих народів, а стан власности землі створював не лише місцевий антагонізм, але й міждержавне напруження, що, на жаль, вирішувалося зброєю... І тут цікаве порівняння: Америка була сильна у культурі бавовника, однак слаба у продукції, бо не мала рук до праці. Росія не мали сирівцю. Америка використала невільничу працю африканців, а Росія пішла збройним походом на підкорення народів Середньої Азії і Кавказу. І все це сталось задля бавовни!.. Але не забуваймо, що ще існувала Англія, яка не мала в себе культури бавовника, зате високорозвинений текстильний промисл, спертий на імпорті сирівцю. Тут саме винахід прядильної машини та механічних ткацьких варстатів від 1760 року були однією з причин промислової революції. Саме вона викликала зміни у соціяльній і економічній організації, замінила ручне знаряддя машиною і дала поле до попису розвиткові великого маштабу індустрійної діяльности.

Від колоніяльних часів Америка розвивала культуру бавовника, що з найбільшою приємністю використовувала англійська текстильна індустрія. Та американці думали про власну незалежну індустрію. У 1790 році побудовано першу прядильню бавовни на американській землі. Три роки пізніше Елі Вітні винайшов „джин" — бавовноочисну машину, що дає змогу швидко і економічно відділювати зерна бавовника від волосків. Після Громадянської війни у т.зв. „бавовняному пасі" (cotton belt) південних стейтів постала велика кількість пряділень для продукції бавовняних матеріялів. Тут же економічне піднесення було прекрасне, земля дешева, податки низькі, а місцевий робітник працював за малу винагороду.

У нашому часі з'явилися штучні волокна з незаперечною користю для людини. Але людина в погоні за вигодою і вдоволенням з одежі стала по стороні бавовни. Цьому допомогли теж нові методи виробництва, які не дозволяють матеріялові скорчуватися у пранні і не мнуться, а затримують постійне запрасування. З цього висновок, що продукт природи може перевищувати штучно зфабрикований головно тоді, коли „удосконалення природного продукту поможе йому осягнути кращу якість".

Анатолій Гороховський

ЧУДОДІЙНА „НАФТУСЯ"

I

Було це в кінці минулого року. Незабаром після повернення з України я зустрів у Чикаґо знайомого лікаря, за плечима якого чималий стаж праці в одному з провідних шпиталів міста.

— Що нового вдалося побачили на нашій батьківщині, про що довідалися, з якими цікавими людьми зустрічалися? — питання слідували одне за одним.

Я намагався якомога повніше на них відповісти, однак більш докладно зупинився на відвідуванні Трускавця, розповівши про те, що відкрито нові властивості славнозвісної мінеральної води, яку ще в давнину люди називали ласкавим ім'ям „Нафтуся".

— Ніяк не можу збагнути, — признався лікар, — невже варто було податися за океан, аби попити там якоїсь водички? Хіба вам невідомо, що в Америці є тисячі подібних джерел? Даруйте, але мимоволі пригадалась відома приказка „За шмат кишки три милі пішки".

Відвертість мого співбесідника ще раз переконала мене в тому, що чимало американців українського походження, і в першу чергу молоді люди, мало знають про свою батьківщину. Їм майже нічого невідомо про трускавецький курорт та його мінеральну воду „Нафтуся", цілющі властивості якої знані далеко за межами України. Ця обставина і примусила мене взятися за перо, щоб розповісти про оздоровницю, в якій мені пощастило лікуватися. До речі, в той самий час смакував „Нафтусю" перший президент України Леонід Кравчук, а відтак Леонід Кучма.

Карпатський реґіон є найбільш чистим і безпечним куточком України, найбагатший в Европі на різноманітні лікувальні фактори, а саме: клімат, мінеральні води усіх відомих клясів, озокерит, лікувальні грязі. Саме там у 1825 році і була відкрита знаменита „Нафтуся". Говорячи мовою вчених, це — слабомінералізована гідрокарбонатно-сульфатна мінеральна вода, яка містить органічні речовини, пов'язані з бориславським родовищем нафти. Вона є високоефективним засобом при лікуванні хворіб печінки, жовчового міхура, органів сечовиділення, обміну речовин.

Нині трускавецький курорт — це великий комплекс лікувальних закладів, до складу якого входить майже 30 оздоровниць, пансіонатів та баз відпочинку. Однією з найстарших серед них є санаторія „Каштан", яку впродовж двадцяти років очолює заслужений лікар України д-р Адам Гела.

Коли вже зайшла мова про нього, то не можу не відзначити, що це талановита, творча, ініціятивна людина, яку справедливо називають ґенератором проґресивних ідей, своєю обізнаністю із найновішими, зокрема й зарубіжними, досягненнями медицини він, за визначенням газети „Голос України", постійно будить інтелектуальну дрімоту колеґ.

Дозволю собі навести кілька рядків з його біографії. Народився Адам Гела в західній Україні в родині робітника. Батько його працював у млині і все робив, аби син здобув освіту, вийшов, як кажуть, в люди. На початку хлопчик вчився в сільській школі, потім була гімназія і, нарешті, Львівський Медичний Інститут.

Одержавши диплом, Гела працював у Городоцькій районній лікарні на Львівщині, а згодом перейшов у курортну систему, спочатку трудився в Закарпатті, а від 1965 року — в Трускавці. Він є автором понад 150 наукових праць, має дев'ять свідоцтв та два патенти на відкриття та винаходи. Про один з них, а саме про „Спосіб корекції кровотворення за радіяційного ураження організму", і поведу мову.

Справжній феномен природи

Статистика свідчить, що після вибуху у Чорнобилі значно збільшилось загальне захворювання не тільки населення України, але і сусідніх з нею країн, виникли нові хвороби, відмічено інтенсивний ріст злоякісних пухлин. Унікальність цієї катастрофи, — зазначив український науково-популярний журнал „Наука і Суспільство", — полягає перш за все у тому, що в повітря потрапили радіонукліди, яких відрізняє специфічна фізико-хемічна форма, що зумовило виникнення нової нозолоґічної одиниці під назвою „Чорнобильська хвороба".

Чи існують ефективні засоби боротьби проти небезпечної і загрозливої хвороби? Я, звичайно, не можу однозначно відповісти на таке складне питання, знаю тільки, що у вирішенні цієї важливої проблеми видне місце належить мінеральній воді, якою славиться трускавецький курорт.

Фундаментальні експериментальні та клінічні дослідження науково-дослідних інститутів і найперше геологічних наук, експериментальної патології, онкології і радіології Національної Академії Наук України, спеціялістів ляборaторії медичних досліджень санаторії „Каштан" довели, що „Нафтуся" позитивно впливає на виведення радіонуклідів з організму людини, на кровотворну та ендокринну системи. Це підтверджено патентом України, виданим 30-го листопада 1993 року групі науковців вказаних вище дослідних установ, а також Адамові Гелі.

До санаторії почали прибувати діти чорнобильців. У минулому році пройшли курс лікування понад тисячу дітей, які зазнали впливу радіяції. Ляборaторні аналізи засвідчили, що завдяки „Нафтусі" у більшості хворих нормалізувалася і навіть підвищилася кількість гемоґльобіну, наблизилась до норми формула крови.

Перебуваючи у санаторії, я мав можливість спілкуватися з дітьми, які мешкають у Бородянському районі Київської области. В переважній більшості це були учні 2—7 клясів, всі вони приїхали до Трускавця за безкоштовними путівками у супроводі вчительки Світлани Талаверди. Вона не вперше супроводжує цих дітей в оздоровчі заклади. Раніше вони їздили лікуватися на південь, однак, як було встановлено, сонце не тільки не допомагало, а навпаки прискорювало розвиток хвороби.

— Я не медик, — розповідала С. Талаверда, — однак можу з впевненістю сказати, що „Нафтуся" позитивно впливає на моїх підопічних. Вони менше стали скаржитися на біль у шлунку, з'явився добрий апетит, не так швидко, як раніше, втомлюються.

Отже, „Нафтуся" виявилася ворогом радіонуклідів, важливим засобом оздоровлення чорнобильців.

На міжнародній конференції „Карпати — український міст в Европу: проблеми і перспективи", що відбулася на Івано-Франківщині, з цікавою доповіддю, яка привернула загальну увагу, виступив А. Гела. На його думку однією з опор „мосту" може стати інноваційний міст у формі курортополісу „Великий Трускавець".

— Якщо задумане нами буде узаконено Кабінетом Міністрів, — сказав він на закінчення своєї промови, — то виграємо ми всі, а про нас, українців, говоритимуть: то мудра і працьовита нація.

(Закінчення буде)

Проходить виставка Б. Божемського в ґалерії Клифтонської бібліотеки

Вікові досягнення народу, що є культурною спадщиною треба належно цінити і шанувати. Зокрема, глибше треба розуміти малярське мистецтво, як Богом даний талант поєднувати фізичні явища з власною духовістю та з умілістю оживити чи увіковічнити їх на полотні. До такої перфекції змагають всі мистці, а тільки, одиниці її осягають. І не диво, бо під впливом скорого розвитку цивілізації і технології змінювалось не тільки довкілля, але й духовість людей та зміст їхньої творчости.

Поміж тими, що не лягли спокусі нових дешевих напрямків сучасного мистецтва, чітко відрізняється всім відомий і визначний мистець Богдан Божемський. Ще в дитинстві його глибоко вкорінена любов до рідних піль, лісів і гір Гуцульщини залишилася незмінною та все свіжо віддзеркалюється в його творчості.

Про красу і вагомість його творчости, дуже добре описав в своїй статті мґр Володимир Баран: „Нагадуючи своїми картинами батьківщину, вичаровуючи її красу, він наповняє наші серця теплом дорогих споминів і відсвіжує ті переживання, які тільки рідне мистецтво може дати". І правда, олійні картини, темпери, акварелі, дереворізи і композиції його нової індивідуальної техніки паперориту, різноманітної тематики та майстерно показаною красою природи захопила широкі кола любителів мистецтва, як українців, так і людей інших національностей. Наприклад, ось що говорить мистецтвознавець Іван Кейван: „ Б. Божемський прямує своїм самостійним мистецьким шляхом, виробив свою індивідуальну мистецьку мову і вимовно говорить до глядачів — зокрема гуцульською тематикою".

Крім його великих мистецьких досягнень у виставках і ґалеріях Америки, Канади і Европи, не можна забути про його великі цінні духові, моральні і етичні прикмети. Його велика віра в Божі правди та незмірна любов до свого народу і батьківщини можуть бути тільки прикладом для других. Після мистецької виставки минулого року в Клифтоні, Н. Дж., він фінансово підтримав Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля. І не менше приємно було почути, що директор цієї ж бібліотеки, на вимоги громадянства, вдруге попросив його влаштувати свою виставку. Домовлення вже підписано і така виставка чисельних картин триває від 1-го квітня цього року до 31-го квітня у новому будинку бібліотеки Клифтону, на розі Мейн і Клифтон аве., в Клифтоні.

І знову приємна несподіванка. Маестро Божемський, знаючи, що Український Вільний Університет в Мюнхені змагається з фінансовими труднощами, щоб задовільнити велике число студентів з України, які бажають поглибити своє знання за кордоном, зголосився віддати частину свого заробітку з цієї виставки на потреби Фундації УВУ. Мені припала шана в імені дирекції фундації подякувати шановному мистцеві за його зрозуміння потреб і його добру волю. Як рівнож звернутися з великим проханням до всіх членів фундаторів, членів прихильників фундації і всього громадянства дооколишніх міст, відвідати цю виставку, особисто познайомитись з мистецтвом Б. Божемського і переконатись в правдомовності чисельних критиків про багату і цінну його творчість.

Іван Буртик

Помер св. п. Л. Вовк, секретар 444-го Відділу УНС в Саскатуні

6-го лютого 1995 року в Саскатуні, Саск. помер св. п. Лев Вовк, секретар 444-го Відділу УНС, залишаючи в глибокому смутку дружину Стефанію, з дому Романів, дочку Галю, синів Ярослава і Богдана, вісім внуків і четверо правнуків. Похорон відбувся 10-го лютого ц.р. в катедрі св. Юрія, а тлінні останки спочили на цвинтарі Вудлон в Саскатуні.

Св. п. Л. Вовк

Покійний народився в с. Млинці Рогатинського повіту 14-го лютого 1914 року, до Торонто, Канада, приїхав 17-літнім юнаком 1930 року. У 1939 році переїхав до Саскачевану, де рік пізніше одружився й проживав до кінця свого життя. Л. Вовк був провідним членом української спільноти в Саскачевані: заснував і був 35 років Секретарем 444-го Відділу Приюту, Дому сеньйорів св. Йосифа, парафії св. Юрія і багатьох інших організацій, в УНС, екзекутивним директором Провінційної Ради КУК на Саскачеван, надзвичайно активним членом УНО, засновником і делеґатом до Саскачеванської ради багатокультурности, членом Пласт- яких він працював разом зі своєю дружиною.

Якою пошаною користувався покійний свідчать труносці, між якими, крім синів Ярослава і Богдана, були чоловік дочки Галі і широко знаний радіо-коментатор Колін МекЛейн, шваґри генерал-бригадир Йосиф Романів і д-р Володимир Романків, та президент Світового Конґресу Українців д-р Дмитро Ціпивник, а прем'єр провінції Роман Романів, прибув на похорон і зложив Стефанії співчуття від провінції і уряду. Від української спільноти попрощав його на тризні д-р Д. Ціпивник, а від УНО — д-р С. Дершко.

Провід і членство УНС цією дорогою також складає дружині і родині св. п. Л. Вовка свої найсердечніші співчуття.

СКОБ!
Петро Саварин

Чотири нові книжечки доступні дітворі в діяспорі

Недавно прибув до українських працівників літератури для дітей і молоді великий вантаж книжечок з України. Книжечки ці вийшли там при співпраці з УПЛДМ та їх поширюють по всій Україні і східній діяспорі з великим успіхом. Та щойно тепер приплив більший їх транспорт у Канаду, щоб стали вони доступні теж і дітям та молоді за океаном.

Книжечки ці такі:

„Михайлик" Марії Дмитренко, розповідь про молодого розвідника УПА. Авторка (правдиве ім'я: Богдана Світлик) сама була воїном УПА та згинула геройською смертю, ще поки появилося перше, тоді підпільне видання книжечки. Його перенесли рейдуючі відділи УПА на Захід, де „Михайлик" діждався пам'яти дальших видань, як теж перекладів на англійську та німецьку мови. Найновіши видання, знов в Україні, появилося завдяки Товариству Колишніх Вояків УПА та меценатству відомого добродія української культури, д-ра Миколи Ценка із Філядельфії. Ілюстрації визначного недавно покійного мистця Мирона Левицького.

„Михайлик" був улюбленою лектурою вже чотирьох поколінь українських школярів, а оце став доступний і для сучасного. Ціна цієї вартісної книжечки — 3 дол.

„Джерело Марії" — це збірка побожних леґенд, які появлялися у журналику для дітей „Веселка" в Джерзі Ситі. Щоб удоступнити сучасній дітворі численні побожні леґенди, які появлялися в журналику впродовж сорока вже років його існування, УПЛДМ видало їх добірку. Редаґували її члени УПЛДМ, письменниці Ірина Гошовська (Ївга Шугай) та Ніна Мудрик-Мриц, з допомогою мистця Оксани Бошко та педагога Олександри Ковалик. Ілюстрації таких відомих мистців, як Галина Мазепа, Михайло Дмитренко, Михайло Михалевич, Мирон Левицький, Юрій Кульчицький, Едвард Козак, Ніна Мудрик-Мриц, Охрім Судомора, Петро Холодний. Автори теж широко відомі в нашій літературі для дітей: Катря Гриневич, Роман Завадович, Микола Погідний, Віра Лебедова, Олена Цегельська, Ніна Наркевич, Олександра Копач, Ніна Мудрик-Мриц, Ірина Шуварська, Володимир Мацьків, Текля Білецька.

„Джерело" видала „Просвіта" у Львові, при фінансовій допомозі парохії св. о. Миколая в Торонто за стараннями о. пароха Д. Паньківа та покійного вже д-ра Миколи Кушпети.

Видання це поручаємо зокрема нашим катехитам та вчителям недільних шкіл. Ціна примірника — 4 дол.

„Вибрані казки" недавно покійного Юрія Тиса-Крохмалюка появляються другим виданням завдяки Братству колишніх Вояків І-ої Дивізії Української Національної Армії та численних їх окремих членів. Ілюстрації Петра Андрусева та Михайла Михалевича.

Автор відомий як письменник, історик-дослідник, зокрема найновішої доби наших визвольних змагань, як теж і автор гумористичних оповідань.

Зміст його казок визначно виховний та дуже потрібний для вироблення характерів нового покоління. Передмова розказує про автора та про І-шу Дивізію УНА. Тема ця ще й до сьогодні дуже контроверсійна в Україні і саме необхідно інформувати про неї правдиво наше нове покоління. Книжечку теж варто прочитати нащадкам, сьогодні вже внукам, а то й правнукам дивізійників.

Ціна примірника — 4 дол.

„Хрестоматія з нової української літератури" появляється вже теж удруге (перше видання із 70-их років у Торонто). Упорядник — відома письменниця та педагог, довголітня директорка славних Курсів Українознавства ім. Григорія Сковороди у Торонто, д-р Олександра Копач. Вибір із авторів сягає від Богдана Ігоря Анатонича до Валерія Шевчука. Матеріял усучаснений та доведений до наших часів. Включає твори як з України (шести-семи-та восьмидесятники), як теж із діяспори. Подані біо-та бібліографії авторів.

Хрестоматія появилася у видавництві „Каменяр" у Львові завдяки меценатству Шкільної Ради при Відділі Конґресу Українців Канади у Торонто під головуванням Люби Зараски.

„Хрестоматія" повинна стати стандартним підручником для старших кляс курсів українознавства чи українських шкіл по всій діяспорі. Ціна примірника — 10 долярів.

Книжки можна набути у книгарнях діяспори, або замовляти у крамниці „Арка-Захід" під адресою: Arka-West, 2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario, M6S 1N 9. Canada; tel.: 1(416) 762-8751.

При більших замовленнях — книгарські опусти.

Українські працівники літератури для дітей і молоді виконали при допомозі різних осіб та установ велике завдання. Тепер черга на наше діяспорне громадянство — використати належно цей духовний скарб та щирі старання такої великої кількости людей!

Н.Н.

ПОДЯКА

17-го квітня 1994 р. відійшов у вічність

бл. п. інж.

ВІКТОР ВАСИНЧУК.

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ управа ТРИ-СТЕЙТОВОГО КОМІТЕТУ ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ у Пітсбурґу щиро дякує Вельмишановній дружині Людмилі, синам Іванові, Олегові і Андрієві з родинами та всім жертводавцям, що зложили датки в Його світлу пам'ять. Ще раз висловлюємо дружині і родині наше співчуття і хай Йому американська земля буде легкою і пам'ять про бл. п. інж. Віктора Васинчука залишиться вічною!

ЛИСТА ДАТКІВ

Іван-Мішелле Васинчук	500.00
Андрій і Ребека Васинчук	250.00
Олег і Анна-Марія Васинчук	250.00
Ірена і д-р Й. Т. Іванець	100.00
Джон і Барбара Смарт	100.00
Микола і Ерма Гнатик	100.00
Людмила Васинчук	50.00
Богдан Тимцюрак	50.00
Марія і Іван Волинець	50.00
Целесте Т. Гавсле	50.00
Д. Кеслер і А. Гібс	50.00
Галина Вигінна	50.00
Лідія Серединська	40.00
Михайло і Іванка Головаті	40.00
Томас і Ґейл Зінґер	40.00
Мирослав і Марія Лібер	35.00
Мирон і Дарія Яросевич	35.00
Сидір і Марія Тимяк	30.00
Ярослав і Христина Плавюк	25.00
Роман і Олена Пачовські	25.00
Наталія С. Масник	15.00
Степан і Надія Ґаляш	15.00
Разом_____________________	1, 950.00 дол.

За Управу: Сидір Тимяк, голова

Наша адреса:
CHILDREN OF CHORNOBYL RELIEF FUND — TRI-STATE COMMITTEE
c/o Selfreliance FCU /Ac't 1199/
95 S. Seventh ST., PITTSBURGH, PA 15203

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що 30-го березня 1995 р. відійшла у вічність на 95-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБУСЯ, ПРАБАБУСЯ

бл. п.

АГАФІЯ ОМЕЛЬЧЕНКО
(з дому ПІНЧУК)

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 31-го березня в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку, о год. 7-ій веч.

ПОХОРОН з церкви Всіх Святих в суботу, 1-го квітня о год. 9-ій ранку, звідти була перевезена і похоронена на православному цвинтарі Св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

У глибокому смутку:

син	— д-р ВАСИЛЬ ОМЕЛЬЧЕНКО з дружиною ОЛЕНОЮ
дочка	— МАРІЯ ҐЛЕМБОЦЬКА
внучка	— ОЛЯ з чоловіком ДЖОУ АЛОҐНА
внучка	— адв. ЛАРИСА з чоловіком інж. ГЛІБОМ ТАРАНОМ
внук	— д-р ОРЕСТ ҐЛЕМБОЦЬКИЙ
внук	— інж. ЯРКО ҐЛЕМБОЦЬКИЙ
внук	— ОЛЬКО ҐЛЕМБОЦЬКИЙ
правнуки	— ХРИСТИНА, ЛОРІ, ДЖЕНЕФЕР І МИКОЛА

та дальша родина в ЗСА й Україні.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ НЕ БУДЕ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Замість квітів на могилу
бл.п. мґр філософії
ОМЕЛЯНА ОМЕЦІНСЬКОГО
на ФОНД ДІТЕЙ ЧОРНОБИЛЯ зложили:

Зенон і Ізабеля Омецінські	$100
Олег і Уляна Омецінські	$100
Роман Омецінський	$100
Михайло і Ірина Біленькі	$100
Орест і Ліда Цяпки	$100
Володимир Омецінський (Cohoes)	$50
Давид і Галина Лоґан	$50
Олег і Катруся Омецінські	$50
Анна Шпинда	$50
Ярослав і Ярослава Мулик	$50
Борис і Уляна Глинські	$50
Юрій і Христина Крижанівські	$50
Зенон і Ірина Онуфрик	$50
Володимир і Марта Омецінські	$50
Володар і Марта Лиско	$30
Теодор і Марта Ракочі	$25
Наталія Савицька	$25
Нестор і Марта Колцьо	$25
Ярослава Стефанишин	$25
Володимир і Люба Дзіхґала	$25
Марія Крижанівська	$20
Зеновія Білас	$20
Разом_____________________	$1,145

В ТРЕТЮ НЕВИМОВНО СУМНУ і БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої і незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБЦІ і СВАХИ

СВ. П.

АННИ КОМІЧАК

та у 45-ту річницю існування Української Радіопередачі у Піттсбурзі, якою покійна була віддана спів-працівниця, муж пригадує українській громаді свою велику втрату і просить о молитви за спокій душі його дружини з якою був одружений 47 літ.

Покійна залишила у глибокому смутку:

мужа	— МИХАЙЛА, директора української радіопередачі у Піттсбурґу
сина	— адвоката РОМАНА з дружиною ЯРОСЛАВОЮ і донькою ОЛЕСЕЮ у ПІТТСБУРҐУ
сина	— МАРКІЯНА з дружиною ЛЮСЕЮ і доньками АНДРЕЄЮ, УЛЯНОЮ і БОГДАННОЮ у Пармі, Огайо
сина	— інж. МИХАЙЛА ІВАНА, Александрія, Вірджінія
свата	— ОСИПА ПОЛАТАЙКА з донькою ГАЛЕЮ у Піттсбурґу
сватів	— ІВАНА і ГАЛЮ НОРКІВ у Пармі, Огайо зі сином ЮРІЄМ.

„Упокой Господи душу спочилої раби Твоєї!"

З глибоким жалем повідомляємо, що у вівторок 4-го квітня 1995 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР САЛЯК

Народжений 2-го лютого 1910-го р. у Вовчатичах-Ходорів Україна. Довголітній кооператор в Ходорові та член Управи Пласт Приюту, голова домовласників в Ню Йорку.

Тіло спочиває у похоронному заведенні Петра Яреми 29 Схід 7-ма вул. Ню Йорк.

ПАНАХИДА в четвер о год. 7:30 вечора.

ПОХОРОННІ відправи в церкві св. Юра в п'ятницю 7-го квітня о год. 11:30 ранку, після яких покійного відпроваджуємо на цвинтар Братство св. Володимира в Кергонксоні, Н. Й.

Залишив горем прибиту родину:

дружину	— ЕВГЕНІЮ з роду ГАНУЩАК
доньки	— ГАЛИНУ з мужем ІВАНОМ ОДУЛЯКОМ
	— ЗВЕНИСЛАВУ з мужем д-ром МІЛЯСОМ ЛЕБЕДОВИЧЕМ
	— ЗОРЯНУ з мужем ЮРКОМ СТАВНИЧИМ
внуків	— д-ра ТАРАСА ОДУЛЯКА з дружиною РОМОЮ
	— АЛЕКСАНДРУ ОДУЛЯК
	— ОРЕСТА ЛЕБЕДОВИЧА
	— АНДРЕЮ ЛЕБЕДОВИЧ
	— МАЮ СТАВНИЧУ
сестру	— МИРОСЛАВУ ВИШИВАНУ з доньками ЗОРЯНОЮ і ТАМАРОЮ
шваґрів	— МИКОЛУ ГАНУЩАКА з дружиною СТЕФАНІЄЮ і доньками ЛЕСЕЮ, УЛЯНОЮ і АРЕТОЮ в Україні

та ближчу і дальшу родину в Україні і діяспорі.

ОДЕСА. — Керівники 13-ох підприємств міста звернулися до Президента України з пропозицією скасувати указ про заходи для врегулювання платіжної дисципліни у народному господарстві України. Керівники одеських підприємств, що входять до Науково-Виробничої Асоціяції „Перспектива", і директор Інституту проблем ринку та економіко-екологічних досліджень Національної Академії Наук України Борис Буркінський вважають, що згаданий указ стане причиною повної зупинки матеріяльного виробництва та руйнування усього господарського комплексу. Передбачені указом 50-відсоткові зарахування на рахунок підприємств покривають близько 6–8 відсотків потреб відтворення поточного місяця. Грошова кара і пеня за невчасні платежі підприємств також є нечинними, оскільки держава не забезпечила підприємства умовами господарювання, вважають автори звернення. Раніше телеграму з такою ж пропозицією надіслав Президентові голова Ради директорів Одеси Гліб Добрінський.

Загальні збори Товариства Українських Сеньйорів у Філядельфії

Збори відбулися 21-го грудня 1994 року в Українському Освітньо-Культурному Центрі. Збори відкрив і привітав присутніх голова товариства д-р Євген Новосад, молитву провів о. крилошанин Ярослав Шуст. Після молитви до нас загостили діти із світлички із своїми учительками. В гарних костюмах вони поставили різдвяну сценку про народження Ісуса і заспівали кілька коляд. Дітей обдаровано солодощами.

Відтак подано порядок нарад і прочитано звіти з попередніх зборів, який прийнято без змін. Слідували звіт голови і членів Управи. Голова, д-р Є. Новосад, висловив подяку Управі за добре виконану працю, яку громада високо оцінює. В діловому році відбуто дев'ять сходин Управи і дев'ять ширших сходин, на яких відбувалися цікаві доповіді та були висвітлювані відео-фільми з України. Сеньйори взяли участь у святкуванні третьої річниці незалежности України, яке відбулося в ОУКЦентрі і на Тризубівці. ОУКЦентр влаштував для нас „День Сеньйора", на якому відзначив три особи за активність у житті української громади. Сеньйори гостили українських артистів з Грузії. Дуже цікаві і вартісні були фільми телевізійного журналіста і депутата Ярослава Кендзьора зі Львова: „Парламентарні пристрасті — спроба політичного портрету", „Історія Верховної Ради", „Заключне засідання Верховної Ради" та інтерв'ю, яке дали Я. Кендзьорові депутати Леонід Кравчук, Олександер Коцюба та Іван Плющ.

Прочитано список 26-ох померлих в 1994 році членів і хвилинною мовчанкою вшановано їх память.

Заступник голови і голова Суспільної Служби інж. Олександер Михалюк звітував про харитативну працю, яку сеньйори спільно із Союзом Українок (реф. Н. Оранська) здійснюють у користь бідних, хворих і немічних старих осіб. Відвідують їх у їхніх власних і старечих домах та шпиталях. Перед Різдвом Христовим і перед Великоднем варять і печуть для тих людей. Відтак пакують і завозять їм святочні пакунки. Обслуговують 50 бідних, хворих і забутих.

Касир Володимир Романів дав звіт про стан каси, до якої гроші приходять з членських вкладок та імпрез. Даємо на добродійні цілі, найбільше для УОКЦентру, який є осідком культурного життя української громади. Маємо 530 членів, річна вкладка виносить 5 дол.

Господарська ділянка має трьох референтів це Олександер Борецький, Марія Данилів і Ярослав Лучанко. 13-го листопада відбувся обід з нагоди Дня Подяки. Обід був старанно приготований, участь взяли 200 осіб. Між присутніми були гості з України.

Кореспонденція і прогульки: Орися Ільницька полагоджувала листування і оголошення до радіопередачі. Прогульки були запляновані, але не відбулися, бо не було досить зголошених осіб, щоб замовити автобус.

Зв'язковий сеньйорів з 24-ої вул. Іван Дубіль звітував про місячні сходини, на яких цікаві доповіді мали д-р Бережницький і д-р Рибак. Сеньйори відбули три прогульки до Ґлен Спей, до Вашінґтону і до Бетлегему. Сеньйори з околиці 24-ої вул. мають своє приміщення, де відбувають сходини, але вони є членами Товариства Українських Сеньйорів.

Імпреза і преса. Звітувала Ірина Райнер. 13-го листопада у нас відбулася одна більша імпреза, „День Подяки". Її відкрив і привітав гостей голова д-р Новосад, о. крилош. Шуст провів молитву і поблагословив їжу на столах. Після обіду почалася розвагова програма. Її вели І. Райнер і З. Чайківський. Ведуча почала вступним словом на тему „За що ми повинні бути вдячні Творцеві Всесвіту". Програма складалася із чотирьох творів, які були переділені музичними точками. Ведуча говорила про повернення в Україну забороненої колись культури і літератури, а за приклад вибрала Б. Лепкого, читаючи його ліричний вірш „Листки падуть". Зенон Чайківський прочитав свій сатиричний нарис „Про три еміґрації". Таїса Слюсаревська читала уривки з творів Святослава Караванського „13-те число" і „Невинне подружжя", Анатоль Слюсаренко прочитав Керницького „Коров'ячий пастух" і „На службі Мельпомені". Музичні точки виконала на фортепіяні Наталія Вайда, це були: „Козацька маршова пісня" Заремби, „Квіточки з України", „Лугом іду, коня веду", „Запрягайте, хлопці, коней" і „Ой, у садочку" Єдлічки та на закінчення „Чорні очі" Сільванського. Д-р Новосад подякував учасникам програми і всім гостям за участь, а також господарським референтам за влаштування обіду і всім особам, які працювали на кухні і подавали до столів.

До преси пішло два дописи, перший — про дві поїздки сеньйорів до Вашінґтону і Гаррісбурґу, які відбулися з кінцем 1993 року, а допис був надрукований в „Америці" 23-го березня і в „Свободі" 4-го лютого 1994 року. Другий допис про 10-ліття сеньйорів, що відбулося 7-го листопада 1993 року, був поміщений у „Свободі" 21-го січня і в „Америці" 1-го березня 1994 року.

Контрольня комісія перевірила книги касові і протокольні і знайшла все в порядку. Управі належиться подяка і признання. По короткій дискусії над звітами Номінаційна комісія запропонувала листу нової Управи. Управу перевибрано, до неї увійшли три нові особи.

Президент УОКЦентру Борис Захарчук привітав нас з близьким Різдвом Христовим і Новим Роком, як новий сеньйор. Він дякував сеньйорам за їх щедру жертвенність і повідомив нас, що Центр одержав „ґрент" зі стейту Пенсильванія для студентів з України. Почесний голова Володимир Винницький зложив всім нашим членам різдвяні побажання, також голова д-р Євген Новосад і наш духовник о. крилошанин Ярослав Шуст бажали нам радісних свят Різдва Христового та щасливого Нового Року.

Склад Управи Товариства Українських Сеньйорів: проф. Володимир Винницький — почесний голова, д-р Євген Новосад — голова, Зенон Чайківський — заступник голови і імпрезовий референт, інж. Олександер Михалюк — референт суспільної служби, Наталія Вайда — протоколярна секретарка, Володимир Романів — референт фінансів, Ірина Райнер — імпрезова і пресова референтка, Орися Ільницька — кореспонденція і прогулянки, д-р Володимир Кліш — референт здоров'я, Олександер Борецький, Марія Данилів і Ярослав Лучанко — господарські референти, Іван Дубіль — зв'язковий околиці 24-ої вулиці, д-р Юрій Рибак — референт зв'язків з УНС, Ірина Стерчо і Анна Пальчук-Гарріс — референтки зовнішніх зв'язків, Іван Штром, інж. Ярослав Жмуркевич і Надія Савчук — вільні члени. Контрольна комісія — д-р Лев Кушнір, д-р Володимир Вірщук і д-р Ярослав Качай. Номінаційна комісія — Теодозій Гриців, Дмитро Ткачук і Анастазія Жилава.

Ірина Райнер